

[Grethe Fenger Møller]

intravenøse misbrug, der frembyder særlige risici for udbredelse af AIDS-smitte såvel inden for gruppen af stofmisbrugere som fra stofmisbrugere og til den øvrige del af befolkningen.

Det er i denne sammenhæng ikke kun narokopstitutionen, der er problemet. Smitte-spredningen sker overvejende ved heteroseksuelle forhold fra såvel mandlige som kvindelige stofmisbrugere. Der er udarbejdet informationsmateriale direkte til misbrugerne og til behandlerne. Jeg mener, at let adgang til sprøjter og kanyler i høj grad er en nødvendig forudsætning for, at stofmisbrugere ikke smitter hinanden. Vi ved, at misbruget først og fremmest er koncentreret i Københavnsområdet, og i den sammenhæng er det værd at fremhæve Københavns kommunes initiativ, der sikrer sprøjter og kanyler vederlagsfrit.

Men dette er langt fra tilstrækkeligt. AIDS-smittens tilstedeværelse blandt misbrugere forværrer givetvis den desperate situation, de i forvejen befinder sig i. Så længe misbrugerne mangler ansvarlighed og omsorg for sig selv, så længe er han eller hun ikke motiveret for at beskytte sig selv og overvejer derfor heller ikke at beskytte andre og er vel måske i virkeligheden heller ikke i stand til det. Skal situationen bedres, og det mener jeg at den skal, er det nødvendigt med en massiv påvirkning af stofmisbrugere. Der skal sættes ind med behandling, der kan begrænse misbruget mest muligt, sideløbende med smitteforebyggende rådgivning. Hertil kommer, at misbrugerne må hjælpes til et bedre liv, et liv, hvor de føler ansvar over for sig selv og for andre.

Behandlingssystemet må have kontakt med de flest mulige stofmisbrugere. Det vigtigste er, at stofmisbrugerne på deres egne præmisser kan komme ind i behandlingssystemet. Jeg mener, at enhver behandling, der kan engagere og aktivere, må sættes i værk for at begrænse misbruget mest muligt. Jeg mener også, det er nødvendigt i højere grad at inddrage længerevarende metadonbehandling, og vi ved, at en sådan behandling i USA har haft en smitteforebyggende virkning.

Det er min opfattelse, at tilbud om metadonbehandling for en række misbrugere netop vil være det tilbud, der kan motivere til overhovedet at gå ind i en behandling, og lad mig understrege, at det naturligvis er

ønskværdigt, at enhver behandling understøttes af den nødvendige krise- og sociale støtte.

Perspektiverne for AIDS-sygdommens fortsatte udbredelse er så alvorlige, at jeg mener, at det er nødvendigt med en forstærket indsats, og jeg mener også, at det er nødvendigt, at vi på alle berørte områder ser realiteterne i øjnene, og at vi handler derefter. Vi må løbende følge udviklingen, og vi må også være klar over, at vi må vide mere for at kunne gå videre, men når vi ved mere, må vi også være parat til at justere vor indsats.

Formanden:

Da jeg har accepteret, at Venstre og Kristeligt Folkeparti bytter plads i ordførerrækken, giver jeg ordet til hr. Steffensen.

Steffensen (KRF):

Tak, hr. formand, og også tak til fru Bente Nielsen fra Venstre, fordi jeg må få lov til at få ordet nu, da der var et møde i Jylland, jeg skulle nå i aften.

Kristeligt Folkeparti takker indenrigsministeren for besvarelsen af forespørgslen i dag. Besvarelsen indeholdt dels en status over AIDS-situationen efter de foranstaltninger, der er gennemført, dels en vurdering af den målsætning, vi har for indsatsen mod AIDS, og endelig forslag til en øget indsats.

AIDS er en alvorlig verdensomspændende epidemi, som desværre i vort land kun er i sin begyndelse. Sundhedsstyrelsen oplyser, at i 1986 skønnedes det, at der fandtes 5.000-10.000 smittede personer, hvoraf 1.300 var positive, men allerede nu i år er tallet blevet foruroligende større. Når så dertil oplyses, at der er tale om en regelmæssigt stigende kurve, hvor der fra 1983 til 1986 er tale om en fordoblingstid på lidt over 13 måneder, kan man næsten fristes til at give op på forhånd over for denne fantastisk krævende samfundsopgave. Men Kristeligt Folkeparti vil advare imod, at vi pessimistisk resignerer. Vi vil derimod opfordre til, at vi yderligere forstærker vor indsats både nationalt og internationalt.

Et af de vigtigste områder er at få stoppet smittespredningen. Efter vores opfattelse er oplysningsindsatsen en af de allervigtigste faktorer. Ikke mindst over for de ældste klasser i folkeskolen og i ungdomsuddannelserne er det nødvendigt. Det er nødvendigt at ska-